

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 252
6 de març de 2012

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Presidència de l'Im. Sr. Agustí López i Pla

Sessió núm. 10

SUMARI

Sessió informativa

amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural sobre la validació del document de posicionament del sector agrícola i ramader davant la reforma de la política agrària comuna (tram. 355-00080/09) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 10

La sessió s'obre a tres quarts de cinc de la tarda i un minut. Presideix Agustí López i Pla, acompanyat de la secretària en funcions, Montserrat Ribera i Puig. Assisteix la Mesa el lletrat Xavier Muro i Bas.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giralt, Salvador Bordes i Balcells, Xavier Dilmé i Vert, Begonya Montalban i Vilas, Montserrat Roura i Massaneda i Maria Dolors Rovirola i Coromí, pel G. P. de Convergència i Unió; Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Mònica Lafuente de la Torre i Esteve Pujol Badà, pel G. P. Socialista; Dolors López Aguilar, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Hortènsia Grau Juan, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Carmel Mòdol i Bresolí, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Josep Maria Pelegrí i Aixut, acompanyat del cap de Relacions Exteriors, Joan Mier i Albert.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural sobre la validació del document de posicionament del sector agrícola i ramader davant la reforma de la política agrària comuna (tram. 355-00080/09). Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural. Sessió informativa.

El president

Donaríem obertura a la sessió informativa, a la compareixença del conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, el senyor Josep Maria Pelegrí, per tal de presentar als grups parlamentaris el document de posicionament de la Comissió de Seguiment de la Reforma de la PAC, és a dir, la postura catalana sobre la PAC.

Sessió informativa

amb el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural sobre la validació del document de posicionament del sector agrícola i ramader davant la reforma de la política agrària comuna (tram. 355-00080/09)

Un parell de temes, abans de donar la paraula al conseller. En primer lloc, també agrair la presència del seu grup, dels directors generals, de la directora de Serveis i de la secretària general, que l'acompanyen, i dels representants –molt nombrosos– del sector agrícola que ens acompanyen avui.

Dir que aquesta és la setena compareixença que fa el conseller –que ens fa treballar molt, a la Comissió d'Agricultura– i anunciar també als diputats que el 3 de maig hi ha una nova sessió informativa, una nova compareixença del conseller sobre la política comuna

de pesca, que en vam fer ja una fa dos mesos. (*Veus de fons.*) El 3 de maig.

Per tant, si us sembla, donaria la paraula, doncs, al conseller per tal d'exposar la postura catalana sobre la nova PAC, que és el final o una estació intermèdia de la feina que s'ha fet a partir del 12 d'octubre per part de tot el sector i el Departament d'Agricultura. Conseller, té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural
(Josep Maria Pelegrí i Aixut)

Moltes gràcies, senyor president. Il·lustres diputats i diputades, àmplia representació del sector agrari, ramader, forestal del nostre país, a qui agraeixo moltíssim que hagin volgut acompanyar-nos en aquesta compareixença... I també una salutació concreta i especial al delegat de la Comissió Europea a Barcelona, el senyor Camós, i a l'exdelegat de la Comissió Europea, també –que està per allà darrere, que no el veig des d'aquí–, que també ens vol acompanyar (*veus de fons*) –l'exdirector de la representació de la Unió Europea a Barcelona.

Bé, tal com ja..., havia comparegut en aquesta comissió –no sé si set vegades o menys, més no ho crec tampoc; en tot cas, no sé si les mateixes–, vam dissenyar el full de ruta des del 12 d'octubre, quan va presentar el comissari a la Comissió Europea el document sobre la nova PAC. Nosaltres, a partir d'aquell moment, vam fer una estratègia que passava per fer una sèrie de trobades, de reunions per constituir la comissió, que també ahir a la tarda va donar la llum verda al document que avui presentem aquí, i a partir d'aquí avui toca, doncs, que la comissió també conegués i participés del contingut d'aquest document, que després presentarem, no?

I a partir d'aquí, per mi, si hi ha una cosa important el dia d'avui, no és que hàgim acabat la feina, sinó que en comencem una. Avui comença una altra pàgina de la història de la PAC al nostre país, comença una nova ruta, amb un full de ruta que tenim marcat i que, per sort...

I aquí sí que vull felicitar especialment totes les persones –totes les persones, sense excepció– que han participat en l'elaboració d'aquest document. Jo crec que és un gran document, és un document que es pot titllar d'històric, perquè..., crec que val la pena remarcar-ho, no?, la unitat que hem pogut aconseguir. Això no vol dir la unitat absoluta, perquè no hi és, perquè hi ha punts en què no hi ha acord o no hi ha consensos i, per tant, no hi són al document, però sí que hi ha un gran consens, una gran unitat en el que és aquest document, i jo vull destacar això.

Si hi ha alguna cosa que avui havia de remarcar són aquestes dos idees: la primera, tenim un full de ruta de la PAC –Catalunya té un full de ruta de la PAC, participat per tots, sense exclusió i sense excepció–, i dos, nosaltres hem pogut aconseguir aquesta unitat, aquest consens i aquesta força que ens pot donar aquest document d'ara endavant.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Per tant, dit això, sí que passaria a presentar el document, molt breument també, perquè vostès –a part que hi han participat i l'han elaborat, per entendre'ns– el coneixen perfectament. Però vostès saben que a Catalunya el que és l'impacte de la PAC, l'impacte econòmic, a traços gruixuts..., són, dels dos pilars, ajuts directes –Catalunya rep anualment 312 milions d'euros anuals, amb uns 60.000 beneficiaris anuals de cada declaració–, i del segon pilar, que és per al període 2007-2013 –desenvolupament rural–, hi ha prevista l'execució de 1.061,97 milions d'euros en set anys, amb una previsió d'uns 85.000 expedients d'ajut. La distribució del PDR també està reflectida en aquest formatge que vostès coneixen i, per tant, també val la pena deixar-ho clar. Nosaltres tenim, aproximadament, uns 500 milions d'euros que ens vénen d'Europa, sigui per al primer pilar o sigui per al desenvolupament rural.

Quins són els antecedents d'aquesta posició catalana davant de la nova PAC? Primer, el dia 12 d'octubre –aquí està malament; això no és un 11, sinó que és un 10– del 2011 es va presentar a la Comissió aquest document de la PAC; el dia 23 de desembre hi va haver una compareixença en aquest Parlament en la qual es van exposar el plantejament del Govern i també la posició i el plantejament d'actuació –que avui acaba una etapa, per entendre'ns–, i el 2 de desembre es va constituir i va començar a treballar aquesta comissió de la PAC, en la qual tots vostès, sense excepció, han estat fent la seva feina.

Hi havia quatre grups de treball, amb tots els representants de tot el món agroalimentari –fins i tot, hi insisteixo, grups parlamentaris, tal com s'ha demostrat. L'objectiu era buscar un posicionament comú, que avui, per sort, hi insisteixo, presentem.

Quin ha estat el sistema de treball? Doncs, vostès també ho saben, hi ha hagut catorze reunions dels grups de treball, hi ha hagut dos bilaterals tècniques, més molts contactes, correus electrònics, etcètera, que s'han fet durant tot aquest temps. Hi ha hagut, com també es va anunciar, i també s'ha utilitzat moltíssim..., la veritat és que vull destacar la sorpresa i la satisfacció que hi hagi una plataforma electrònica, l'e-PAC, que ha estat utilitzada per a més de set mil consultes. Ha estat, jo crec, una eina molt utilitzada i molt participada, de la qual entenc que ens hem de sentir satisfets. I, òbviament, també hi ha hagut l'elaboració de l'anàlisi de la simulació de l'impacte de la reforma, òbviament només a nivell espanyol.

Nosaltres encara tenim una feina pendent en aquest sentit, que és que, arran de conèixer..., o quan es coneixen els impactes que l'Estat espanyol està fent i elaborant, nosaltres haurem de fer, en conseqüència, la nostra correspondència. Per tant, en el document certament no hi és; el que és l'impacte econòmic concret de la PAC no el tenim –no el tenim perquè tampoc no disposem de les dades suficients per poder-lo explicar–, però en qualsevol cas estem treballant en això.

Ahir –també ho he de dir– la taula de concertació va acordar crear una comissió més tècnica i més àgil des del punt de vista del seu funcionament, de la seva funcionalitat, per poder continuar treballant aquests aspectes més tècnics, més econòmics que ens permetin avançar per intentar tenir aquesta informació, que òbviament és importantíssima i és estratègica per a nosaltres, no?

De les conclusions del document del posicionament que hi ha en l'àmbit dels pagaments directes, doncs, s'aposta per una regionalització institucional, el sobre regional que garanteixi l'actual percepció que tenim de la Unió Europea. És a dir, si hi ha un objectiu que voldríem intentar garantir és que els diners que rebem avui per la PAC segueixin rebent-se per la PAC; no només... Per tant, si podem intentar incrementar, per algun o qualsevol concepte..., que hi hagi més diners per a Catalunya, òbviament nosaltres no hi renunciarem.

La tarifa plana. Aquí tenim també una discussió important que s'ha anat succeint en els diferents àmbits de discussió –vostès també la coneixen igual que jo. Aquesta conseqüència vol dir que és una PAC que segurament és molt més agrícola que no pas ramadera, amb un greu perjudici per a les instal·lacions intensives.

Vostè..., no sé si disposen d'aquest document. (*Veus de «No.»*) Doncs l'haurien de tenir, i si no el tenen els el repartirem. Tenen el document, em sembla, del text, però..., ho dic perquè no cal que en prenguin nota, perquè això es pot enviar per correu electrònic i, per tant, els ho facilitarem també.

Deia que és una PAC agrícola, no tant des del punt de vista ramader, i per tant aquí hi ha un sector ramader que pot resultar molt, molt perjudicat. I després el tema del *greening* –jo ahir ho explicava i avui ho torno a explicar. És a dir, jo crec que el *greening* ha de ser un estímul perquè nosaltres puguem invertir en la nostra agricultura. Que el compartim, aquest enverdiment, aquesta consciència ecològica la compartim, però crec que hauria de ser un estímul més que una potencialitat de penalització; el 30 per cent és excessiu, el considerem excessiu, i per tant s'ha de rebaixar, s'ha de flexibilitzar, s'ha d'intentar flexibilitzar aquest percentatge tan alt del que és el *greening* per al nostre sector.

En relació amb el desenvolupament rural, és obvi que s'ha de defensar el PDR regionalitzat i, per tant, que des de Catalunya es poguessin definir les polítiques, les eines, els eixos d'actuació del nou PDR. Això pot comportar –i, de fet, el document així ho expressa– l'enduriment excessiu de requisits i de condicions per tal d'obtenir els fons comunitaris. Hi ha un consens amb relació a aquesta voluntat d'ajuntar tots els fons possibles perquè hi hagi també més diners. Això ha de suposar més diners, teòricament. Per tant, si això és així haurem de fer possible que la suma d'aquests consensos pugui ser realment eficaç, no?, per a nosaltres, i que puguem tenir un major finançament en aquest sentit.

A nivell de mesures concretes, se'n descriuen aquí algunes, no?: el cessament anticipat; la promoció de productes de qualitat; la possibilitat de finançar nous regadius –tot i que aquí sé que hi ha alguna advertèn-

cia que després segurament se'ns farà per part d'algun grup parlamentari--; les inversions en actius físics, limitats a pimes --a petites i mitjanes empreses i a emprenedors, no pas tant a grans empreses i grans indústries--; les agrupacions de productors --que hi hagi realment una creació i un replantejament d'aquesta possibilitat--, i les actuacions subvencionables en terrenys forestals, que també és un aspecte molt important en el nostre país.

En l'àmbit de les mesures de mercat, òbviament les que ja hem anat dient però que estan reforçades per aquesta unitat que s'ha aconseguit en aquest document: l'exempció de la normativa de la competència --jo crec que, si hi ha algun element que és clau i és bàsic en aquest àmbit, és la garantia del preu, del preu per sobre del preu de cost; en la mesura que siguem capaços d'intentar fer, aportar, establir alguna mesura, algun instrument que ens permeti aquesta garantia, jo crec que haurem treballat molt bé i a més a més haurem aconseguit un gran èxit--; òbviament, exigir la reciprocitat en tots els productes que entrin de tercers països i, per tant, que les exigències que aquí els nostres agricultors i ramaders compleixen també siguin exigides en aquelles produccions de fora de la nostra frontera; la xarxa de seguretat per a la volatilitat dels preus --hi ha d'haver mecanismes d'intervenció i regulació de mercats que evitin aquestes xacres que existeixen en el nostre sector des d'aquest punt de vista--; el suport, com també s'ha dit abans, a la concentració de l'oferta des de la producció --per tant, organitzacions de productors i concentració de cooperatives: aquesta és també una línia que vostès saben que està portant a terme el mateix departament, i a més a més amb la complicitat, si m'ho permeten, dels sectors i també dels grups parlamentaris--; defensar el manteniment de les quotes lleteres, i també augmentar el finançament del Fons de globalització.

Com defensarem aquest posicionament? També es va dir, i consta així en les actes d'aquesta comissió, que els lobbys europeus són per a nosaltres també importantíssims. Tots vostès --aquí sí que faig una crida, també--, en funció de les seves diferents organitzacions, formen part de lobbys europeus, lobbys econòmics que d'una manera o d'una altra tenen intervenció, tenen capacitat d'incidència, tenen capacitat d'intercedir a la Unió Europea. Per tant, jo els demano també que, amb la complicitat que poguéssim trobar, que vam trobar ahir a la comissió i vam trobar ahir també a la taula de concertació --que desitjaria que també hi fos avui en aquest Parlament de Catalunya, en aquesta Comissió d'Agricultura--, doncs, que també vostès en els seus respectius àmbits incidissin en la mesura que sigui possible en aquest document, en el contingut d'aquest document, en aquest full de ruta català, des del punt de vista de la PAC. Per tant, aquest ha de ser un element molt important d'actuació.

Cal buscar sinergies amb altres regions de l'Estat i altres regions d'Europa; així ho estem fent --hem establert també contactes per poder fer possible això. Cal influir en el Parlament Europeu, ja s'havia dit, i el Parlament Europeu té el procediment de codecisió. Aquest procediment de codecisió és importantíssim per a nos-

altres, perquè alguna cosa que no vol canviar la Comissió per la seva concepció, sí que podem fer que els grups parlamentaris del Parlament Europeu puguin canviar aquesta concepció; per tant, aquí també tenim un llarg camí per recórrer, amb un contingut molt concret que els podem presentar. Hem d'influir a altes instàncies del Consell, de la Comissió Europea, i òbviament també..., de la posició que defensem davant del ministeri.

I, en aquest sentit, dilluns a la conferència sectorial del ministeri presentaré aquest document --i el contingut del document que vostès tenen i en l'elaboració del qual han participat-- per poder fer possible que hi hagi un coneixement, una comprensió i, en la mesura que sigui possible, incidir per defensar tots i cadascun, sense cap tipus de menysteniment ni de posar-ne un sobre l'altre..., que hi ha en aquest document que s'ha aprovat.

Per tant, una mica aquest és el plantejament que els voldria fer. Vostès coneixen el document, i voldria demanar-los dos coses molt senzilles i molt breus. La primera és demanar-los expressament, si no és molt demanar, que cadascun dels grups parlamentaris manifestessin avui, tal com ha fet el sector --ho va fer ahir en la comissió, alguns de vostès hi eren presents; per tant, ho van veure, i després s'hi va afegir també la taula de concertació--, el seu suport, la seva adhesió, la seva complicitat amb aquest document --de fet, han estat convidats a participar-hi i, per tant, també a treballar per a la seva elaboració. I després, òbviament, que també els seus respectius partits polítics i forces polítiques assumeixin aquest document com a propi i defensin el seu contingut a totes les instàncies que sigui possible defensar-lo, com he dit ara en aquesta última intervenció en aquest sentit.

Per tant, aquesta és la voluntat del Govern, que és qui parla i és qui ha de presentar aquest document aquí. Però, sobretot, una última referència, i torno al començament: és a dir, nosaltres el que volem és una PAC que reforci el paper i la competitivitat de l'agricultura catalana --això és importantíssim.

Agrair-los a tots vostès la col·laboració, la complicitat, tot l'esforç que s'ha fet, que ha estat molt, molt important. I, per tant, agrair-los aquesta feina, que no ha estat fàcil i que crec que ens pot donar un valor afegit molt important: només per la unitat ja tenim un valor afegit importantíssim, que ens permetrà defensar aquesta posició catalana. L'agricultura i la PAC en si mateixa, doncs, han de constituir, constitueixen un factor de competitivitat. Nosaltres hem d'intentar, per totes, totes, defensar aquest model mediterrani de l'agricultura. Aquesta PAC, com passa també en l'àmbit de la pesca, discrimina d'algunes maneres i en alguns termes el que és l'agricultura mediterrània enfront de l'agricultura més nord-europea.

I, per tant, crec que finalment hem aconseguit aquesta unitat: aquests mesos de treball --sis mesos--, aquestes consultes de la plataforma digital, aquesta participació de tots vostès mereixen un homenatge i mereixen un reconeixement en una seu tan important com és el

Parlament de Catalunya, i que jo vull fer extensiu ara mateix a tots en el seu nom.

Per tant, moltes gràcies a tots aquells que hi han participat, que han volgut comprometre's amb aquest document. Crec que és un èxit el que hem aconseguit entre tots, sense que hi hagi ningú per sobre l'altre, i per tant crec que és un document del qual ens podem sentir tots molt orgullosos.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. Ara passem la paraula als grups parlamentaris per expressar la seva opinió sobre el document. Inicialment té la paraula la diputada Mònica Lafuente en representació del Grup Parlamentari Socialista.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, president. Agrair la intervenció del conseller... (*Veus de fons.*) Deu minuts, em diu el president; possiblement aquest cop hi estaré menys, perquè evidentment és una comissió tranquil·la i de consens.

Agrair la presència de tot el sector; que, com sempre diem, és una comissió on normalment hi ha aflluència del sector, i això és d'agrair, perquè vol dir que hi ha relació entre el que és el Parlament, el que és el sector, el que és el Govern, i jo crec que és la manera com es poden defensar els interessos del sector agrari i ramader de Catalunya.

Dit això, sí que els agrairíem que ens passessin aquest document, per com està explicat. No hi ha res millor –i això és una petita broma, conseller– que ser un partit polític que recolza el Govern, perquè ens hem adonat que els companys de Convergència sí que el tenen, aquest document. Però, dit això, ens el fan arribar i ens el llegirem i el tindrem al nostre abast, que està molt ben explicat.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Ha degut ser un error, eh? (*Rialles.*)

Mònica Lafuente de la Torre

Bé, fer una mica d'explicació dels orígens de la PAC, perquè jo crec que hem de fer pedagogia constantment en aquests fòrums, i als fòrums externs del Parlament. Com sempre diem, la PAC va néixer com un acte polític intel·ligent, solidari, necessari, imprescindible i, com dic, solidari i de cooperació. Els seus orígens, com tots sabem, es remunten als anys cinquanta en una Europa occidental on la seva població estava marcada per guerres i on l'agricultura d'una part quedava tocada, estava paralitzada, i la gran dificultat i el greuge d'aquest tema són que la població no tenia aliments, no podia estar abastida d'aliments, no?

Els principals objectius de la primera PAC quins van ser –com hem repetit en reiterades ocasions– Incre-

mentar la productivitat de l'agricultura, especialment la mà d'obra; garantir el nivell de vida equitatiu a la població agrícola; estabilitzar els mercats; garantir l'abastiment d'aliments, que això és el que hem de reiterar, i garantir al consumidor uns preus justos i raonables.

La PAC, des de llavors ençà, ha anat evolucionant, ha tingut diferents reformes, i totes en funció de les necessitats tant del sector com sobretot de les necessitats i prioritats del conjunt de la societat.

En aquests moments seguim dient que necessitem la PAC per aquests motius que hem exposat, bàsicament per a abastiment d'aliments a la societat, per a una cohesió territorial i per al manteniment de la biodiversitat, que ara és un punt important i que cal defensar, com dic, fent molta pedagogia. Perquè encara se sent en molts àmbits, en molts mitjans de comunicació, en molts sectors..., que amb desconeixement es qüestiona per què quasi un 40 per cent del pressupost de la Unió Europea va destinat a política agrària. Jo crec que aquí tenim un paper fonamental: el sector, però sobretot els que estem al capdavant de partits polítics, per defensar aquest sector, per fer aquesta pedagogia a la societat i que entengui que és necessari, no només per al sector i per a la seva rendibilitat i viabilitat, sinó sobretot per a la mateixa població i ciutadania.

Dit això, en aquests moments –hem parlat una mica dels orígens– amb què ens trobem? Doncs, com bé ha dit el conseller, el 12 d'octubre passat la Comissió Europea va exposar el seu plantejament de la nova reforma de la PAC. A partir d'aquí, nosaltres, la conselleria, els partits polítics i el sector vam engegar tota una sèrie d'actuacions, i totes en un mateix sentit, que és arribar a aquest consens de què parlava el conseller. Jo crec que és important, és mèrit de tots, però evidentment la conselleria hi té un paper cabdal.

S'ha arribat a aquest posicionament i s'ha volgut anar de la mà. I, com ha dit el conseller, aquest posicionament, aquest document –que aquest que hem vist és una síntesi del document, que consta d'unes quarantacinc pàgines– és el full de ruta per defensar en aquests moments el sector agrari català en el nou marc de la PAC, i és un document que ens dona, evidentment, força, i aquesta força l'hem d'utilitzar, i l'hem d'utilitzar bé.

Com s'inicia aquest calendari del qual ha parlat el conseller? Doncs, com bé diu, el 12 d'octubre la Comissió presenta el seu document, i ja va ser immediatament –el diumenge 16 d'octubre– que el conseller ens va reunir a tots al Departament d'Agricultura a Lleida i allà ja vam començar a valorar quins haurien de ser aquest full de ruta i aquesta pauta a seguir per part del sector català per defensar-ho a Brussel·les.

Posteriorment –sí que m'agradaria dir-ho, perquè va ser també una petita falca, podríem dir, per part del Grup Socialista–, el 23 de novembre vam fer la interpellació al conseller, dient que era una interpellació atípica, evidentment, perquè el que es volia aconseguir era una moció, una declaració d'intencions –en aquell moment era molt més àmplia del que és aquest document que avui ens presenta–, i anar tots de la mà

al voltant d'aquesta declaració que havia de ser l'inici del posicionament català. També el vam consensuar amb el sector. Sí que val a dir que en aquell moment la unanimitat no la vam aconseguir: Solidaritat per la Independència hi va votar en contra, però la resta de partits polítics ens hi vam sumar. I aquí ja va començar també una mica a dibuixar-se el que havia de ser el nostre posicionament.

I posteriorment ve –o alhora– la constitució de la comissió de seguiment per part del departament, de la qual, evidentment, els fruits són bons, per aquest consens que s'ha aconseguit, de moment. I, evidentment, felicitar des d'aquest lloc que ocupo la conselleria per la iniciativa i, sobretot, pel resultat.

Pel que fa al document, el conseller ens preguntava el posicionament del Grup Socialista: doncs, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, d'acord i d'adhesió. Som conscients que són unes línies bàsiques, genèriques, que hi han pogut haver en tot aquest temps de negociació alguns punts en desacord. Evidentment, aquests punts en desacord no s'han pogut incloure, perquè la negociació del consens i estar en diferents fronts en una mateixa taula comporta això, però sí que en tot cas les línies mestres o bàsiques, podríem dir, estan recollides.

Dit això, sí que li hem de dir..., i vostè n'ha fet una petita pinzellada, però li seguim reclamant des d'aquest grup polític l'estudi econòmic. Ens és molt difícil continuar filant prim. I ara ja hem de filar molt prim, perquè ara ja ve la part econòmica, la part pressupostària, que és la part més complexa; sense un estudi econòmic això és molt difícil. I un punt que vostè ha estat explicant, que és la regionalització. Jo, en aquests moments, subscriuint com subscriuim aquest document, no li puc dir, no puc saber si la regionalització institucional és bona, si és millor la productiva o les dues alhora. Si no tenim un estudi econòmic tant per part del ministeri –que em consta que no està fet tampoc– com per part de la conselleria també, difícilment podem dir cap a on hem de tirar, i és important.

A partir d'aquí, aquí podem..., i, a més, visualment es veu perfectament, no?, el calendari que des de la conselleria ens havíeu passat, i acaba avui, 6 de març: «Parlament» –hi posa–, «a les 16.30, Comissió d'Agricultura, validació de l'acord.» I això es valida, però ara ve un calendari més complicat, més important, com vostè ha dit. I ahir a la reunió que vàrem fer a la conselleria també hi va haver algun assistent, representant d'algun sector, que ho va dir: «Ara vénen els temps difícils, i els temps en què vostè ens demana co-responsabilitat, però jo li'n demano molta a vostè, perquè vostè és el conseller d'Agricultura.» Això que està passant en els darrers temps, que ara som tots responsables de tot, està bé, i com a país hem d'anar de la mà. Evidentment, nosaltres, des del Grup Socialista, farem tot el que estigui al nostre abast, però no oblidí que el responsable és vostè. Qui ha d'anar a les conferències sectorials a defensar aquest document i fer entendre al ministre Arias Cañete que aquest és el document que ell ha de defensar a Brussel·les..., això ho ha de fer vostè.

Les amistats entre Convergència i Unió i el Partit Popular les coneixem; utilitzin-les, utilitzin-les en aquest cas. Ho dic amb franquesa i en bé del sector –utilitzem-ho. Que el senyor Arias Cañete té més comunitats per defensar, evidentment, però aquesta és prioritària –és prioritària, en tot cas, per a nosaltres.

I li dic això perquè casualment ahir –i avui també a una part del sector li ho he pogut llegir– em va caure a les mans –perquè un company del Partit dels Socialistes de Catalunya al final m'ho va passar– una moció que ha presentat el PP al Senat. Un dels paràgrafs –i no entraré ja al detall del que és la moció, perquè puc estar-hi d'acord perquè és prou genèrica–..., en l'exposició de motius hi ha un paràgraf que diu el següent –i m'agradaria que sabessin els assistents, per si algú no ho sap, que quan un governa els grups polítics, els grups parlamentaris fan el que el Govern una mica els guia; jo no tindria cap dubte que aquest document l'ha llegit el ministre en qüestió–, hi ha un paràgraf que diu: «Para avanzar en la igualdad de la competitividad, es imprescindible seguir apoyando económicamente desde la Unión Europea a las economías que parten de condiciones más desfavorables y más dependientes, como es la andaluza. Para este fin no vale la cofinanciación de las ayudas; abriría la puerta a una renacionalización de la PAC que ahondaría más las diferencias entre estados ricos y pobres, y regiones ricas y pobres, en las que Andalucía, principal región productora española, saldría perdiendo, sin duda.»

Què vull dir amb això, jo? Evidentment, el ministeri ha de defensar Andalusia, Castella, però també Catalunya. Que no sembli això..., i no perquè hi hagi unes eleccions a la vora a Andalusia, suposo que no hi té res a veure, no hi deu tenir res a veure. (*Remor de veus.*) Però, en tot cas, que no quedi que aquest ministeri defensa aquesta regió en concret més que la nostra.

Llavors, com que això és el que es pot perfilar, prevenir, o el que ens insinuen documents d'ells, jo li dic que sobretot –i fins i tot, si cal, amb vehemència– defensar aquest document. I, de veritat, farem..., i en serem co-responsables, ens estem fent co-responsables de tot el que el Govern ens demana, però en aquest cas la responsabilitat és seva, la força és seva; vostè és el que va a Madrid i parla amb el representant del Reino de España, i és qui té la vareta i la potestat de poder convèncer el ministeri.

Així que, dit això, moltes gràcies, president; moltes gràcies, conseller.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula ara la diputada Dolors López en representació del Grup Popular.

Dolors López Aguilar

Moltes gràcies, president. Gràcies també, honorable conseller, per aquesta explicació que ens ha donat del posicionament de Catalunya, del posicionament que s'ha fet conjuntament amb el sector sobre la reforma de la nova PAC. I, naturalment, gràcies també al sector per estar avui aquí, en aquesta comissió.

Que jo crec que és una comissió important, és una comissió important perquè és el reflex d'uns quants mesos de treball per part del departament, per part del sector, i que finalment ha conclòs amb un posicionament en què, com ha dit molt bé el conseller, en línies generals tothom està d'acord, encara que està clar que no tothom està d'acord en tot o exactament en tot el que diu aquest document.

Per tant, jo en primer lloc el que vull dir és que la PAC –la política agrària comuna– és un element molt important per al sector agrari, i això ho reflecteix el fet que avui estigui aquí pràcticament tot el sector, perquè realment hi ha una preocupació per aquesta política agrària comuna que és tan important per al sector.

Ara bé, el fet que hi hagi vint-i-set països –pensem que han entrat països nous, amb interessos molt diferents– fa que l'objectiu de la PAC quedi, d'alguna manera, desvirtuat en algunes ocasions, com és aquest cas amb aquesta PAC que se'ns ha presentat per a l'horitzó 2014-2020.

La PAC, ja s'ha dit, ha anat evolucionant al llarg de la seva història. Va començar als anys cinquanta, quan l'objectiu era assegurar que els ciutadans tinguessin un subministrament estable i suficient d'aliments a preus assequibles i raonables. A partir dels anys vuitanta, el problema era la superproducció. A partir de l'any 1999, es continua fomentant la competitivitat de l'agricultura europea, pensant en l'abastiment intern i en les exportacions, però s'hi afegeix un element nou i essencial, que és la política de desenvolupament rural, un tema importantíssim actualment. I s'hi introdueix també el concepte de «condicionalitat». Els agricultors han de respectar una sèrie de normes mediambientals que, com veurem una mica després, en aquesta proposta de nova PAC aquest respecte a les normes mediambientals, que tots compartim i que està molt bé..., però amb certa mesura.

L'actual PAC ve marcada per la crisi econòmica –en aquests moments la crisi econòmica ha copejat el sector agrícola, com ha copejat altres sectors, però aquest també– i sobretot ve enquadrada, la nova PAC, en un moment en què hi ha una excessiva variabilitat de preus i una constant disminució de la renda agrària. Aquesta és la situació i el moment en què es planteja la nova PAC.

Per aquest motiu en aquests moments aquesta PAC adquireix una especial rellevància, per aquest moment que estem vivint, i el que està clar és que el nou model de repartiment de les ajudes proposat per Brussel·les planteja un canvi que ens perjudica greument. Aquesta reforma perjudica països com França i Espanya a favor de països del nord i l'est d'Europa. I de la mateixa manera que la PAC no afecta igual tots els països, tampoc afecta igual ni totes les zones ni totes les comunitats.

Però jo crec que més que de zones o de comunitats hem de parlar de sectors, i aquí potser introduiria el tema de la regionalització, no? Jo no sé fins a quin punt podem entendre com a regionalització... Perquè Catalunya no és homogènia; a Catalunya hi ha diferents sectors, hi ha diferents zones i, per tant, seria molt discutible.

Aquest és un punt en què el Grup del Partit Popular, doncs, potser no estaria tan d'acord, no?, segons com es planteja aquesta regionalització.

La senyora Mònica Lafuente –la diputada Mònica Lafuente– parlava d'una moció puntual en el Senat que segurament és presentada per un andalús en època pre-electoral. Segurament si estiguéssim aquí en època pre-electoral, a prop d'unes eleccions autonòmiques de Catalunya, algun senador del Partit Popular o de qualsevol altre partit hauria presentat una moció semblant al Senat i segurament la resta de grups, d'una manera solidària, doncs, també hauria recolzat aquest fet. Per tant, no és estrany que en èpoques preelectorals es produeixin aquestes qüestions.

A veure, no obstant el tema de la regionalització, jo crec que és positiu el fet que a Catalunya s'hagi creat una comissió de seguiment de la reforma de la PAC, que al final s'hagi arribat a unes conclusions i a un posicionament, ja dic, bàsicament de consens. I aquí, a més –està ara, en aquest moment, a la pantalla–, hi diu: «I quina és la posició de Catalunya? I com defensarem aquesta posició?» Jo trobo a faltar, en tots aquests punts que hi ha aquí... D'influir en el Parlament Europeu, d'influir a instàncies del Consell d'Europa, de buscar sinergies amb altres comunitats de l'Estat, tot això està molt bé, i ho hem de fer, però jo crec que aquí en falta un, i és que també hem de recolzar entre tots la posició negociadora del Govern de l'Estat, que és qui finalment negociarà a Brussel·les i qui és que finalment recolzarà aquesta proposta o negociarà aquesta proposta que fem des de Catalunya. Per tant, jo crec que això també és molt important.

Per tant, jo crec que el primer que cal defensar és un pressupost suficient, un pressupost suficient que perill i que sembla que pot disminuir en base al que teníem en els últims anys. I, en aquest sentit, la proposta que ens fa la nova PAC –no el posicionament nostre, sinó la proposta de la PAC– és ambigua perquè no aclareix els fons disponibles; és confusa perquè tampoc no sabem com es distribuïran, i és contradictòria perquè, en acceptar que les rendes agràries no arriben a la meitat de les de la resta dels sectors productius, contradiu els principis fonamentals de la Unió Europea, que marquen com a objectiu que les rendes agràries han de ser equiparables a les de la resta.

I per si tot això fos poca cosa, la Comissió Europa condiciona les ajudes del primer pilar a mesures de caràcter mediambiental, al *greening* –que ja se n'ha parlat. I evidentment tots estem, no en contra, ja dic, del medi ambient, sinó que aquestes condicions siguin, per dir-ho d'alguna manera, tan «exagerades» –entre cometes.

Respecte a la posició o a la proposta de posicionament de Catalunya, que fem conjunta, sobre la reforma de la PAC, vull dir que és important, ja ho he dit abans, que sigui fruit del consens amb el sector. Jo crec que això és bàsic per poder defensar-la, perquè si no hi hagués consens..., diuen allò que «la unió fa la força», no? I és evident que d'aquesta proposta tots els apartats són importants, tots, tant el que fa referència a ajudes directes com el que fa referència al desenvolupament rural –en què, per cert, jo ja he reclamat en diferents

ocasions que la Generalitat també ha de contribuir d'una manera important amb la seva part, ja que són cofinançats.

Però a mi m'agradaria fer una especial menció de l'apartat de les mesures de mercat. Ens afecta molt especialment –i així es diu a les conclusions; per tant, absolutament d'acord– la liberalització del comerç internacional, atès que la Unió Europea és l'importador més important del món de productes agrícoles. I és vital per al nostre sector l'exigència del principi de reciprocitat per a les importacions provinents de tercers països. També és molt important la qüestió de la inspecció i control en frontera dels productes procedents de tercers països, i aconseguir equiparar les exigències dels productes procedents d'aquests països a les que es demanen als productes dels països de la Unió Europea.

Actualment, ens trobem en moltes ocasions amb una competència deslleial respecte als nostres productes. I aquí sí que voldria fer referència a l'acord entre la Unió Europea i el Marroc, que ens perjudica greument, sobretot el nostre sector hortofruccícola. I, precisament, com que la setmana passada vam veure que el conseller acompanyava el president de la Generalitat –el president Mas– en una visita al Marroc, jo, aprofitant aquesta compareixença, sí que m'agradaria que després el conseller ens expliqués si ha fet alguna gestió que pugui afavorir el nostre sector agrari. Espero que després ens pugui contestar.

El tema dels preus és un tema flagrant, i més en aquests moments de crisi econòmica. El continu increment dels costos de producció fa que sigui necessària una actualització dels preus. Cal incidir d'una manera especial en aquest tema introduint instruments de regulació del mercat de caràcter permanent, i realitzar una actualització periòdica dels preus. Les mesures de gestió del mercat de la nova PAC són insuficients i no inclouen instruments eficaços contra la volatilitat dels preus i l'especulació, i no es preveu tampoc cap fons de crisi ni tampoc trobem propostes per millorar el poder de negociació dels productes en la cadena alimentària.

Veig que se m'acaba el temps; jo pensava... Aniré molt ràpidament; un minut, si us plau. El tema del *greening*, que ja he comentat, és molt preocupant tal com està plantejat.

I després volia comentar un tema. L'altre dia vam visitar Llet Pascual –vam visitar, la Comissió d'Agricultura, Llet Pascual. A la proposta, al document final es parla que no estem d'acord en la quota lletera i, en canvi, jo aquí sí que crec que s'hauria de fer. Perquè ho vam parlar així a la reunió que vam tindre amb els de Llet Pascual. Vull dir, no tot el sector: els petits productors sí que volen quota lletera, però per exemple els grans productors... I, de fet, Llet Pascual estava completament d'acord en la liberalització, amb la qual cosa vull dir que no tot..., no hi ha una unanimitat en aquest sentit en tot el sector.

I com que se m'acaba el temps, jo ja acabo solament dient que, bé, podríem anar analitzant una a una totes les diferents propostes, però que en tot cas estem bàsicament, com he dit, d'acord en això, en aquest do-

cument. I sí que vull dir que és important que l'agricultura i el medi rural, que són indispensables per al futur de Catalunya, d'Espanya i d'Europa..., i que la política agrària, per tant, ha d'assegurar la qualitat i assegurar la seguretat dels productes agrícoles.

I una cosa molt important, per acabar. Per finalitzar, una frase: és sobretot molt important assegurar un nivell de vida adequat per als pagesos.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula ara la diputada Hortènsia Grau, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, president. En primer lloc, donar la benvinguda al delegat de la Comissió Europea, als tècnics i tècniques del departament, i a tots els representants del sector que avui ens acompanyen. I voldria felicitar el conseller per tot el procés obert en el tema de la PAC i per la seva actitud des del primer moment, que ens agradaria que fes extensible a altres membres del seu Govern, que no l'entenen tant com vostè, la participació. Així que, felicitats, conseller, per com ha encarat aquest procés.

Dit això, jo seré una mica la veu dissonant, perquè jo crec que no tot això de la PAC és bo, i la PAC, de fet, des de la seva creació el 1957 no ha corregit els greus desequilibris insostenibles que hi ha entre el nord i el sud, o el món ric i el món pobre. No s'han acomplert els objectius del mil·lenni d'acabar amb la fam o de millorar les qüestions de la fam, ni s'han afavorit els petits pagesos i els petits productors, no només dels països d'Europa, sinó de les economies de països tercers.

Per tant, ha estat una política que ha tingut, evidentment, elements positius per a la nostra pagesia, que ha desenvolupat bones pràctiques, però que jo crec que no ha afavorit que se superin aquests desequilibris, que els hem de mirar perquè, ens agradi o no, cada dia estem en un món global; no només ens hem de mirar el melic –Catalunya, Espanya, Europa–, sinó que hauríem de mirar una mica la situació del món.

Quan va sorgir el primer document, que es va fer..., el primer document que es va filtrar –la PAC a l'horitzó 2020–, ens va semblar un document molt interessant i que, de fet, plantejava els tres reptes –que per nosaltres també hi són– que havia de tenir la PAC: el de garantir la seguretat alimentària, el de garantir el medi ambient i la lluita contra el canvi climàtic, i el de l'equilibri territorial. I per afrontar aquests tres reptes plantejava tres grans objectius: el de fer viable una producció alimentària que garantís les rendes agrícoles, dels pagesos –jo no sé si aquestes propostes ho acaben de garantir, la proposta que ens fa el document–; el de la competitivitat –és a dir, augmentar el valor dels productors en la cadena–, i el de compensar la producció en zones difícils, fossin zones de muntanya o perquè estaven en zones de figures de protecció.

I el segon gran objectiu era la gestió sostenible dels recursos naturals i de les accions climàtiques. És a dir, tot el tema de beneficis públics mediambientals de l'agricultura, que en la proposta de la PAC no apareixen. I és una llàstima, en el sentit, per exemple, del que va fer l'estudi de la Fundació del Món Rural. És a dir, com la societat hauria de pagar als pagesos –o de retornar als pagesos, als ramaders– aquesta feina que fan de tenir cura del medi ambient i que no està mercantilitzada, que és aquest «valor ocult» –que en parlem– de l'agricultura, no?, que fixa la gent al territori, que fa que fixi el CO₂, etcètera. I això no apareix en la proposta que hi ha. O la mitigació del canvi climàtic, o qüestions d'innovació.

I, per últim, el tercer objectiu, que era el del desenvolupament territorial equilibrat, que aquí es parlava de la diversificació, l'economia rural, etcètera, i que era el que havia de permetre aquesta diversitat estructural que tenim a Europa i que ha anat apareixent durant el debat. I, de fet, una mica el document també és esclau, no?, de... Perquè en el document torna a aparèixer una cosa que és el que avui dia tenim en el debat sobre Europa, que és el debat entre centres i perifèries. Continua sent un model en què l'Europa del nord –l'Europa aquesta, diguem-ne, més rica– marca una mica quines han de ser les pautes a l'Europa del sud i, per tant, no es té en compte aquesta diversitat estructural de què parlava aquest document.

Aquest document donava tres opcions polítiques; nosaltres considerem que aquí va faltar una quarta via. En aquest document es donaven tres opcions; al final la Unió Europea va optar per la segona, que era la de millorar qüestions ambientals, intentar fer possible les qüestions ambientals..., amb les demandes de la pagesia i els interessos dels diferents països. Creiem que faltava una quarta opció, que era molt més radical en qüestions no només mediambientals sinó en qüestions de millora per als productors, que és el que defensava gent com l'Institut d'Estudis Agrícoles Francès o tots els moviments lligats a l'*slow food*, a l'agricultura ecològica, etcètera.

Dit això, de tot el document..., nosaltres també entenem que, com que és un document de mínims, nosaltres hi donarem suport, amb algun vot particular en qüestions que no podem subscriure, perquè no les podem subscriure. I no és tant pel tema del *greening*, que després d'una estupenda explicació dels companys d'Unió de Pagesos n'hem tret una part. Tot i que en la conclusió hi ha una part que no compartim; allò del 30 per cent sí, perquè entenem que aquest 30 per cent que no..., o sigui, ha de poder-se dedicar, com es deia en aquest document que no tenim –no en aquest, sinó en el que ens acaben de presentar ara–, als ajuts acoblats. Però sí que hi ha una part de la conclusió que no hi podem estar d'acord, i és la que no sigui un requisit. I això, conseller, crec que a Europa tampoc li ho acceptaran, perquè està ja fixat com un requisit. Una altra cosa és com cada estat i cada regió després aquest requisit el vehicula o el fa possible. Però jo crec que en això no se'n sortirà. I, a més, ha de ser un requisit, perquè per molt que pensem que tothom ho fa bé i que tothom és bo, bé, l'experiència ens demostra que,

desgraciadament, a vegades no és així, i que si no ho posem com un requisit serà difícil que s'acompleixi.

I l'altre punt que ja li vaig dir també ahir a la reunió, que és el tema de l'aigua. Nosaltres entenem la conclusió pel que fa a les mesures de suport al regadiu. Nosaltres entenem que si es volen finançar, des d'Europa, inversions –les de modernització–, no només cal impacte ambiental; cal demostrar que tu fas un estalvi d'aigua, que fas un ús eficient i eficaç de l'aigua, i això no té res a veure amb l'impacte ambiental. Una cosa és l'estudi d'impacte ambiental i l'altra és l'ús eficient i eficaç de l'aigua.

Serien els dos punts en què hi hauria aquest vot particular.

I, dit això del document, que en termes generals compartim, sí que, conseller, jo crec que ara, a part de defensar aquest document, vull dir, vostè ara té feina. Perquè, clar, el tema és: una, no tenim l'estudi d'impacte econòmic. Clar, si nosaltres anem a defensar a Madrid una regionalització o institucionalització, haurem de tenir els números. Perquè, a més, l'entorn a Madrid diguem que no..., en aquests moments de govern del PP, i sentint el que diu el senyor, el ministre Cañete, llegint el que diu a la compareixença..., o sigui, molt per la institucionalització i la regionalització jo crec que no estan. O sigui, els vents que corren són de recentralització i, per tant, crec que aquí vostè tindrà feina per defensar la postura de Catalunya enfront d'altres postures d'altres comunitats autònomes. Per tant, en aquest sentit li demanem que, malgrat el pacte que puguin mantenir aquí, en això es mantingui ferm.

El tema del PDR. Clar, aquí sí que nosaltres tindrem capacitat i hem de mantenir la capacitat perquè, el Programa de desenvolupament rural, Catalunya pugem fixar-lo. I aquí sí que li demanarem que tot el que són les mesures agroambientals ho mantingui i hi aposti clarament.

I, per un altre costat, els temes que també comentava la diputada –que en això estariem d'acord– que fan referència a la reciprocitat, traçabilitat dels productes, competència deslleial. Està molt bé que tot això ho posem en documents i ho defensem, però també ho hem de defensar en el dia a dia, conseller, i en el dia a dia... I el nostre grup, ja l'avisó, hem entrat una bateria de preguntes al respecte. Clar, el que no pot ser és que diguem això i que vostè acompanyi el president Mas amb una delegació amb vint-i-tres representants del sector, empresaris –que també li demanem qui són, que ens digui qui són–, i que es parli, es tanquin acords comercials amb el Marroc que poden ser –o que no sabem si seran– perjudicials per als nostres pagesos. Quan, a més, sabem que al Marroc, en aquests moments, els agricultors no compleixen les mateixes normes, per exemple, de seguretat, en utilització de fitosanitaris; només en sabem els sous –per exemple, cinc euros un jornalero un dia al Marroc–, els sous que es paguen aquí. I, per tant, aquí tenim un tema del qual pensem que no només cal parlar de reciprocitat en els documents, sinó després també això recolzar-ho.

Dit això, només això, que nosaltres hi estarem d'acord, subscriurem el document; allà ens trobarà tant amb els nostres diputats al Congrés com al Parlament Europeu.

Gràcies, conseller.

El president

Gràcies, diputada. Té la paraula el diputat Carmel Mòdol, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Benvingut, conseller; benvinguts, també, tots els membres de la conselleria que l'acompanyen i els diferents representants del sector agrícola, ramader i agroalimentari del nostre país que avui són presents en aquesta comissió.

Dir-li també al president de la comissió que, dintre del que és la informació fraccionada que ens arriba, ens hem assabentat que vindrà el 3 de maig aquí; vindrà quan la Mesa de la comissió així ho determini. Ho dic perquè és el procediment correcte, no assabentar-nos-en d'aquesta manera, sinó aprovar-ho allà on pertoca.

De la mateixa manera que la intervenció prèvia, vull fer recordatori –esment– que en la Resolució 671/VIII, de 14 d'abril del 2010, també fixàvem que cada dos anys hi hauria un debat monogràfic de política agrària. Aprofito avui que tenim el conseller aquí i el president de la comissió per dir que durant el 2012 tocaria fer aquest debat monogràfic. Estaria bé fer-ho cap a final d'any; podríem avaluar com ha anat evolucionant el sector, quin grau d'èxit estem tenint amb les mesures que el conseller defensarà en representació del sector i del país davant del Govern de l'Estat i la Comissió Europea, a part d'analitzar altres qüestions.

Aprofito per fer recordatori que durant l'any 2012... I és veritat que el conseller ve molt en aquesta comissió i estem molt contents que així sigui, perquè és la forma de tindre aquest canvi d'impressions. El meu grup parlamentari, en primera instància, li vol agrair la feina feta. És veritat. Ho ha assenyalat alguna altra diputada –em sembla que l'Hortència– quan ha dit: «Si el Govern de la Generalitat actués, en línies generals, amb aquesta temperància que ha actuat vostè al convocar tot el sector per establir una posició comuna en altres àmbits, probablement el país viuria amb una mica més d'optimisme del que viu ara.»

És una bona política; vostè ho ha fet, li ho reconeixem i li ho agraiem, tot i saber que és el 10 per cent de la feina. El que hem fet fins al dia d'avui –o potser menys– és una part petita de la feina, però és molt important fer-la bé, i s'ha fet bé. I d'això, des d'aquest punt de vista, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en vol deixar constància, envers vostè i tots els representants del sector, que han actuat amb absolut, diguéssim, esperit constructiu per defensar una posició comuna que sigui una posició el més forta possible. Perquè al cap i a la fi vostè és l'interlocutor principal, per darrere del president de la Generalitat, dels interessos del nostre país en els àmbits sectorials que li pertocuen.

En aquest sentit, vostè ens demanava un posicionament clar i concret sobre el document. El meu grup el fa; de fet, la versió de les dotze del matí ha viatjat ja a Brussel·les, a l'Aliança Lliure Europea, al nostre grup parlamentari –ara enviarem la de les dues del matí, però la de les dotze ja havia viatjat–, i al grup parlamentari de Madrid. Sabem que hi ha aquests retocs, eh? Això era una llicència, si em permet el senyor Mier, en pla humorístic. Però hem enviat el document amb l'afegit que aquesta era la posició consensuada del sector amb l'Administració del país, i que era una posició unànime; per tant, que era una posició de defensa obligada per als nostres col·laboradors en tots els àmbits, allà on n'hi hagi. Aquesta ha sigut la reflexió que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ja ha transmès.

Per tant, confiança i suport al cent per cent. Fins al punt que el document a partir d'ara ja hi poden posar tots els daixò del sector i els grups parlamentaris que hi donem suport explícitament. Ja és un document que transcendeix el promotor, que és la conselleria: és un document i uns posicionaments de sector. Estem, per tant, al cent per cent d'acord; no pot ser d'altra manera quan s'han fet els esforços que s'han fet per arribar a una posició comuna.

Però, com dèiem, ara comença la part més difícil de tot plegat, aquella que ens dirà si estem assolint els objectius o no els estem assolint. Pot ser que no els assolim; tots segurament no els assolirem, però el que és important, en qualsevol dels casos, com allò de l'esport, és jugar el partit, jugar-lo amb totes les ganes i amb tota la intenció, i amb el màxim d'intel·ligència que siguem capaços de posar-hi. És aquest esforç el que li demanem al conseller. En aquest sentit, ja avancem que també demanarem que comparegui en altres ocasions perquè ens vagi posant al corrent de com evoluciona aquesta qüestió, per saber els contactes que es van desenvolupant i quines línies s'han agafat com a prioritàries. I expressem ja, d'entrada, la nostra col·laboració –com ja he fet– total, en el sentit que, si convé – «Hauríeu de fer que el grup parlamentari de l'ALE a Europa, o el mixt, que és el d'Esquerra Republicana a Madrid, facin una determinada actuació»–, ja li avanço que tindran tota la nostra col·laboració perquè això sigui així.

Però a vegades ens trobem que les paraules poden haver estat dites amb molt bones intencions, però després la realitat és una altra. Ens trobem –i no voldríem que passés–..., abans de la primera diapositiva que ens han passat hi havia –l'impacte de la PAC a Catalunya i tot el tema, no?– una qüestió clara, que és –jo estic obligat avui a recordar-la aquí– que l'impacte de la PAC 2007-2013 no serà el que hauria d'haver estat perquè el Govern de la Generalitat no ha actuat en defensa del sector amb la contundència amb què hauria d'haver actuat. Si el conseller això ho pot corregir, li ho agrairé; no només li ho agrairé, sinó que li expressaré la meua satisfacció. Però teníem un PDR que havia de moure això, 1.060 i escaig milions d'euros en el seu conjunt, i que, segons els nostres números, no els mourà. I això ja era la PAC prèvia a la PAC de què estem parlant; estem parlant del futur, però aquesta és

la PAC del present. La dificultat era de finançament o de disponibilitats financeres estructurals que té Catalunya. Som conscients de la situació de dificultat, però també hem expressat en aquest Parlament i en tots els fòrums on ha estat possible –i ho ha fet també el grup polític que dona suport al Govern de la Generalitat– el convenciment que allò s’havia d’esgotar fins a l’últim cèntim.

Estarem, com li deia, satisfets si el conseller ens pot dir que no hem de patir, que fins a l’últim cèntim del PDR s’esmerçarà en aquesta qüestió, perquè si no es donaria la paradoxa que estem plantejant les qüestions de futur amb una ambició elevada i ens trobem que en les qüestions de present la realitat és més fosca i més grisa. Allò que ens pot donar força per afrontar el futur amb garanties és haver defensat el present amb contundència. I és en aquest sentit –sabent, com deïem, la situació per la qual passa la caixa de la Generalitat, que és la caixa de tots– que el tema a nosaltres ens preocupa.

També ha estat assenyalat aquí –també li agrairíem un petit apunt– el tema del Marroc. Ha coincidit ara en el temps que hi ha hagut el viatge d’una àmplia delegació –n’hi va haver un altre fa un parell d’anys, també. El Marroc és un país estratègic per al que és Catalunya, però és veritat que els sectors emergents de l’agricultura marroquina són competidors –a vegades amb capital català, tot s’ha de dir– de l’agricultura no només catalana sinó espanyola. També és veritat que estratègicament interessa que la població d’aquest país es guanyi la vida sense necessitat de recórrer a l’emigració, una bona part d’aquesta radicada a Catalunya –una bona part de l’emigració marroquina, la majoritària dintre de l’Estat espanyol, radica, de fet, a Catalunya. Per tant, entenem el viatge, entenem l’orientació, però entenem també que s’han de defensar els interessos del sector o, si més no, s’han de garantir unes normes de joc que siguin equànimes per als diversos contendents. I treballar al Marroc podent aplicar clormequat –i els que tenen perers ja m’entendran–, i que a Catalunya s’hagi de lluitar amb unes condicions diferents, i que després això no tingui repercussions a l’hora de moure els productes agroalimentaris –en aquest cas les peres–, no és de rebut. Vull dir, hem de treballar tots amb les mateixes condicions de competència, o assimilades –si més no assimilades–, amb els factors de correcció que siguin convenients. Per això li agrairíem també que hi fes una referència.

Acabo només amb això, dient-li que hem començat molt bé. Una part important d’aquest bon començar el tenen el tarannà que vostè ha sigut capaç d’imprimir al treball del seu equip i la coresponsabilitat de tot el sector. Mirem d’acabar-ho el millor possible.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per l’absència del representat del Subgrup de Solidaritat, té ara la paraula la diputada Dolors Rovirola, en nom del Grup de Convergència i Unió.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Moltes gràcies, president. Conseller, benvingut. També benvinguts la resta de membres representants de la conselleria i, naturalment, també tota la gent del sector agrari i ramader que ens acompanya.

Avui, en aquesta comissió, podem celebrar que després de tres mesos de treball entre el sector agrari, els grups parlamentaris i el departament s’hagi arribat finalment a un document que ha d’esdevenir clau per al futur agrícola i ramader català. Aquest document constata el que necessita, el que vol el sector agroalimentari català, en el sentit de tot allò que considera que, d’aquest document primer que s’ha fet de la PAC, s’ha de modificar, s’ha de millorar, i de tot allò també que hem de negociar fermament, conseller, envers la Comissió Europea, sabent que en primera instància s’ha de defensar davant del Govern espanyol.

Cal destacar, com ja han dit també els que m’han precedit, la bona predisposició que ha tingut aquest Govern per estar al costat del sector que representa, per escoltar totes les seves aportacions i per ser capaç d’haver creat un canal i un espai d’interlocució entre tots els actors implicats i que han participat conjuntament en la redacció de la contraproposta de la reforma de la PAC.

Gràcies a tots finalment s’ha aconseguit aquest document i aquesta posició catalana unitària envers la PAC, una posició que considerem molt transcendent, tant en la forma com en el contingut. En la forma perquè Catalunya ha fet un pas endavant en aquest procés i s’ha destacat per ser una de les primeres comunitats a fer un procés realment participatiu i obert per detectar i incidir en aquells aspectes que es consideren essencials.

Tot això ens dona una gran força a l’hora de negociar i de fer escoltar la nostra veu. Perquè, conseller, vostè no està sol, sinó que darrere hi ha tot el sector i tots els grups parlamentaris, que l’estem recolzant per defensar aquest nostre posicionament comú, que també s’ha de destacar que ha arribat per sobre del 90 per cent del contingut d’aquest posicionament sobre la PAC, un fet que no és trivial en absolut.

També s’ha de valorar aquesta línia nova d’obertura que hi ha hagut de participació en aquest nou procediment d’aquesta e-PAC, que ha suposat un augment molt important i que ha tingut, s’ha de dir, més de set mil consultes.

Des del nostre Grup Parlamentari de Convergència i Unió donem suport, com no podia ser d’altra manera, al Govern, i volem agrair també la participació i la bona disposició de la resta de grups parlamentaris, però sobretot i especialment dels representants de les organitzacions i entitats representatives del sector, especialment els sindicats i les organitzacions de cooperatives, que han participat en el dia a dia i han aportat moltes coses en aquest procés.

Pel que fa al contingut..., cal remarcar alguns aspectes també d’aquest contingut. Es tracta d’un document que afecta un dels principals factors exportadors del país..., i que alhora contribueixen a portar més d’un 3 per cent

del PIB de Catalunya, així com altres contribucions gens menyspreables, com la fixació de la població al territori –i evita el seu abandonament– i l'aportació a un servei estrictament essencial com és l'alimentació.

Aquesta proposta que ha realitzat la Comunitat Econòmica Europea no s'adequa a la PAC que es voldria perquè deixa passar l'oportunitat de reequilibrar les polítiques agrícoles i ramaderes, i discrimina alguns territoris que arrossegueu, amb les successives reformes, aquest desequilibri.

El document serveix per reforçar el paper econòmic dels agricultors i les seves cooperatives, considerant que la rendibilitat és l'única via per garantir el manteniment del teixit productiu agrari i, amb aquest, garantir també el manteniment dels ecosistemes, d'una forma, però, econòmicament suportable. També, el document, introdueix millores en el model de la comunitat autònoma perquè no quedin discriminats els països mediterranis, i amb aquests, la comunitat també agrària catalana.

Permeteu-me que entri en detall en alguns punts d'aquest document que el nostre grup celebrem que hagin sigut posats, doncs, dintre d'aquest acord final i que hagin sigut incorporats en aquest document consensuat.

Celebrem que s'aposti per una regionalització institucional amb sobre regional, que tingui una ferma consideració als sectors ramaders, que flexibilitzi el *greening* i en disminueixi el percentatge, que defensi l'opció dels PDR regionals, que incorpori mesures de cessament anticipat i de promoció dels productes de qualitat, que permeti el finançament de nous regadius a la franja mediterrània, que replantegi la creació d'agrupacions de productors, que reclami l'exempció de la normativa de la competència, que exigeixi reciprocitat dels productes de països tercers, que assegurï la instal·lació d'una xarxa de seguretat contra la volatilitat de preus i que defensi el manteniment de les quotes lleteres. Aspectes tots aquests que la proposta europea havia entrat redactats d'una forma que consideràvem inadequada per a les necessitats reals catalanes.

Des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió creiem que és un excel·lent punt de partida per aconseguir una nova PAC i que esdevingui més mediterrània i, per extensió, molt més catalana. És per això que volem encoratjar el Govern a seguir treballant en aquesta línia, i també tots els grups polítics i entitats aquí presents a sumar esforços. Tenim plena confiança que el conseller defensarà fermament, tant a Madrid com a Brussel·les, aquest posicionament que ha arribat, doncs, del consens del sector, dels diferents partits polítics i també des de l'Administració. I donar les gràcies a tots els que hi han participat.

Gràcies, conseller, diputats i diputades.

El president

Té la paraula el conseller per donar les seves opinions respecte de les intervencions dels grups parlamentaris.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Moltes gràcies, senyor president. Il·lustres diputats i diputades, senyores i senyors, no era la meua intenció obrir un segon torn de paraules, tot i que entenc i sóc conscient que la meua intervenció pot obrir o generar un segon torn. Per tant, no és la intenció de fer-ho, perquè crec que..., bé, no tenia aquesta intenció, no? Però sí que hi ha hagut alguna cosa que voldria dir. En tot cas, després és decisió dels grups parlamentaris d'utilitzar aquest segon torn, amb el qual jo ara els obro el dret a fer-lo.

Primer, totes les felicitacions que vostès m'han adreçat les recullo d'una manera molt humil i molt agraïda, però si no els sap greu les redirigiré cap al sector, perquè no sóc jo qui ha treballat, sinó que és el sector qui ha estat capaç de fer una cosa, que és buscar la unitat, la recerca d'aquesta unitat, que en aquest document es pot plasmar d'una manera molt conscient. Entenc i conec els matisos que s'han dit i que s'hi han fet referència i que poden ser, però crec que el valor que hem de donar avui en aquesta reunió i en aquesta comissió és la unitat que hi ha hagut a Catalunya –sectors, sindicats, organitzacions regionals, etcètera, i també grups parlamentaris i Govern– per poder arribar a un acord.

En segon lloc, s'ha fet alguna referència a la visita al Marroc. Nosaltres vam anar al Marroc després que hi anés el ministre espanyol d'Agricultura, i hi va anar per al mateix. És a dir, és veritat que hi ha un acord Unió Europea - Marroc; aquest acord està fet, està donat –no ens han deixat participar ni ens van deixar participar en aquest acord–, i pot resultar perjudicial per a alguns sectors, però pot ser una oportunitat per a molts d'altres. I, per tant, jo no renunciaré, si hi ha oportunitats de negoci per a algun sector agroalimentari català, al Marroc o on sigui..., deixaré de fer la feina per fer-ho. És més, jo crec que hem de fer un esforç important des del Govern per tenir presència –no com a Govern, sinó com a sector– en aquells països que ens poden donar oportunitats, i el Marroc n'és un, al marge que possiblement hi hagi aquesta altra consideració.

Òbviament, estic a la seva disposició. Si volen jo mateix demano compareixença..., per comparèixer en aquesta comissió i explicar el viatge al Marroc, sense cap tipus de problema, i a més a més amb molt de gust ho faria així. Per tant, cap tipus de problema.

Tres. El debat sobre la pesca evidentment es farà quan la comissió ho decideixi. De fet, el president de la comissió ha dit que es faria el dia 3. Jo li he demanat que s'avanci, si és possible, aquest debat. Per tant, jo demano que s'avanci el màxim possible el debat o la meua compareixença –solicitada també a instàncies meves– sobre la pesca.

Quatre. El debat de política agrària: n'he demanat una compareixença. He demanat una compareixença a aquesta comissió per explicar els dos anys de debat de política agrària. He demanat que es faci pels voltants del 14 d'abril –no serà cap a final d'any. He demanat el 14 d'abril perquè em semblava que, dos anys de vigèn-

cia d'aquest acord del Parlament podia ser una època bona. Un any i mig de govern del nou Govern actual, i dos anys del debat. Per tant, jo vaig presentar fa dies, fa alguna setmana, una compareixença en aquesta comissió per explicar això. Per tant, si això serveix..., si no, tornem a fer un altre debat; no tinc cap problema, hi insisteixo, per vindre en aquesta comissió per explicar el que vostès vulguin, no?

Documents de Bruselles. Nosaltres tenim una versió en castellà i una versió en anglès, per a qui la vulgui, d'aquest document que se'ls ha donat per poder-lo fer extensiu i fer arribar allà on vulguin. També el posem a la seva disposició.

Quart. M'agradaria deixar-ne constància en l'acta de la comissió: jo voldria lliurar al president de la comissió el document de posicionament de la comissió, perquè consti en acta que aquest és el document que s'ha expressat per part de tots, després d'escoltar, òbviament, la consideració, les consideracions dels grups parlamentaris –i també perquè constés en acta aquest document.

I cinquè. Jo crec que avui és un dia no sé si històric, no?, però en tot cas important per a Catalunya i per al sector. A mi m'agradaria també després poder fer una fotografia amb tots vostès a les escales del Parlament per fer possible un record i donar força, per entendre'ns, a aquest acte que fem avui. Espero que la senyora Hortènsia Grau també s'hi sumi, encara que hi hagi aquests matisos –a la fotografia–..., per tant, també quan fem això.

I reiterar, hi insisteixo, els meus agraïments i el meu compromís a fer possible que aquest document que hem pactat entre tots pugui ser defensat per mi en primer lloc, òbviament, amb la meva responsabilitat, però també per tots plegats i pel país en general.

Moltes gràcies.

(Carmel Mòdol i Bresolí demana per parlar.)

El president

Diputat Carmel Mòdol, breument, si us plau.

Carmel Mòdol i Bresolí

Seré molt breu, president. Gràcies. Només és per a un aclariment al conseller. És a dir, la Proposta de resolució 671/VIII, de 14 d'abril del 2010, deia de fer el debat monogràfic –hi vam posar dos anys– al Ple del Parla-

ment –no en comissió– per donar visibilitat al sector. Això del sector aquest nostre és com la Coca-Cola: surt per la «tele», té presència mediàtica...: existeix. Si no, a vegades costa que..., no pel sector –el sector és molt conscient de la seva realitat–, sinó pel conjunt de la societat, que ha de comprar els productes que aquest sector fabrica, diguem-ho així, o produeix. A vegades costa, no?

I el debat monogràfic, a part de fer la reflexió conjunta sobre el sector, és per donar-li visibilitat. Vam acordar això precisament, i ho va acordar el conjunt dels grups polítics, i per això figura en la resolució que cada dos anys hi hauria un debat monogràfic. Independentment de les compareixences que vostè faci a la comissió, el debat en ple l'ha d'acordar la Mesa del Parlament, però vull creure que la Mesa del Parlament complirà els acords del Ple del Parlament, per tant, no tinc cap dubte que es farà.

Gràcies.

El president

Té la paraula el conseller, senyor Josep Maria Pelegrí. *(Veus de fons.)* No? *(Pausa.)* Si és el cas, doncs, que cap grup parlamentari demana la paraula, té la paraula el senyor conseller.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

Al marge de tornar a obrir torn, que no hi ha cap problema a obrir-lo, la presència en comissió també donarà més visibilitat al sector. Per tant, és sumar-ne dos perquè el sector tingui més visibilitat.

I ja està. I agrair també a tot el departament –les persones, totes, que han participat en aquest procés: a tots els directors generals, tècnics, funcionaris– la gran feïna que han fet, que el reconeixement que avui se'ls ha donat és també per a ells.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, queda closa la sessió informativa, la compareixença.

La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i vuit minuts.